

SŪZ-İ DİL NAKİŞ AĞIR SEMÂÎ

" Kanî yâd-ı lebinle hûn-i dil-nûş ettiğim demler "

Aksak Semâî

BESTE: Tanbūrî

Ali Efendi
(1836-1902)

Ah Ka-nî yâ - dı le - bin - le hu -
ni dil - nûş et - ti - ğim dem - ler
He - za - ran bül - bü - lü nâ - lem -
le hâ - muş et - ti - ğim dem - ler
Ah o dem - ler hep ha - yâl ol - du (Saz)
a - ceb bil - mem ne hâl ol - du
yü - zün gör - mek bi - le hat - tâ
ba - na em - ri mu - hâl ol - du
A - lip et - ra fi - mi hay - ret
ci - han - dan ey - le - dim nef - ret
Ha - rab en - der ha - rab ol - dum

ye-ter gay-ri ye-ter has-reť (SON)

Ah Ya-nar ā-teş-le-re ā-rā-

mü sab-rım yā-da gel-dik-ce

se-ni mest-ey-le-yip ey gül

de-rā-guş-et-ti-ğim dem-ler oğuz parlar

Kanî yād-ı lebinle hūn-i dîl-nūs ettiğim demler
 Hezārān bûlbûlū nālemle hāmūş ettiğim demler
 Yanar āteşlere ārām-ū sabrım yāda geidıkce
 Seni mest eyleyib ey gül derāgūş ettiğim demler

[NEVRES B.]

(Mefāîlün Mefāîlün Mefāîlün Mefāîlün)

Terennüm:

(Ah) O demler hep hayâl oldu
 Aceb bilmem ne hâl oldu
 Yüzün görmek bile hattâ
 Bana emr-i muhâl oldu

Alıb etrafımı hayret
 Cihandan eyledim nefret
 Harāb-ender harāb oldum
 Yeter gayri yeter hasret

(Mefāîlün Mefāîlün)